

Arrest

nr. 160 084 van 15 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN OVERDIJN, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Goyty (Tsjetsjenië).

Na de dood van uw grootmoeder op 30/01/2013 woonde u alleen in haar woning te Goyty. Daar huwde u op 3/11/2014 traditioneel met O. M. (...) (OV X), die voor zaken vanuit België naar Tsjetsjenië was gereisd.

U gaf aan dat u als vrouw in de wijze waarop u met uw geloof wenste om te gaan werd gediscrimineerd, vernederd en beperkt. De maatschappij accepteerde het niet dat u als jonge alleenstaande vrouw bleef

wonen. U werd aanzien als een slechte vrouw. Uw vriendin die zonder hoofddoek naast u op straat liep, werd in 2011 bekogeld met verfbommetjes. Uw wijde, lange kledij werd als wahabbitisch beschouwd.

Op 4/12/2014 vond er een gewapend incident tussen ordediensten en rebellen plaats te Grozny. Langs beide kanten vielen doden. Naar aanleiding van deze terroristische aanslag riep de president op tot het aansprakelijk stellen van de familieleden van de gedode rebellen omwille van hun betrokkenheid bij de aanslag. De huizen van hun familieleden werden in brand gestoken. Na de aanslag op 7/12/2014 kreeg u in uw woning bezoek van verre familieleden van uw grootmoeder. Het gezin, Ay. (...) en A. (...) en hun twee kinderen, waren familieleden van een gedode rebel tijdens het gewapend conflict van 4/12/2014 te Grozny. Hun huis was dan ook door de autoriteiten in brand gestoken. U bood het gezin, meer bepaald de moeder en de kinderen, onderdak aan. A. (...) bleef niet overnachten.

Op 9/12/2014 ging u naar Grozny. Op het moment dat u in Grozny was, kreeg u een telefoontje van uw buurvrouw. Zij vertelde u dat gemaskerde mannen uw woning doorzochten. Uw burens werden door deze mannen aangesproken. Zij lieten weten dat u thuis moest blijven want ze zouden terugkomen. U keerde onmiddellijk terug naar uw woning waar u merkte dat A. (...) en de kinderen weg waren en dat uw huis volledig onderste boven was gehaald. Uw binnenlands paspoort was het enige dat werd meegenomen. U zocht uw geld en een aantal documenten bijeen en u vertrok onmiddellijk naar uw tante L. (...) te Urus-Martan. Daar bleef u een maand ondergedoken. Gedurende deze maand werd u anoniem opgebeld met de vraag waar u was. U vernam in die periode ook van uw burens dat er meermaals mensen naar uw woning kwamen om u te zoeken. U beseft dat u niet ondergedoken kon blijven en besloot de Russische Federatie te verlaten. Op 4/01/2015 verliet u Tsjetsjenië en reisde u via Brest naar België. U kwam op 8/01/2015 in België toe waar u de volgende dag voor het eerst asiel aanvraagde bij de Belgische asielinstanties. Na uw vertrek uit Tsjetsjenië werd uw huis nog meermaals doorzocht door zwart geüniformeerde en gemaskerde mannen.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw geboorteakte, uw studentenkaart en uw schoolattest.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen komt naar voor dat u uw land van herkomst hebt verlaten nadat u op 7/12/2014 onderdak zou hebben geboden aan familieleden van een tijdens een aanval te Grozny in december 2014 gedode rebel. De autoriteiten zouden u omwille van deze hulp viseren. Verder gaf u aan dat u als alleenstaande vrouw omwille van uw religieuze beleving werd gediscrimineerd (CGVS 30/04/2015 p. 2, 4, 11, 20; 08/06/2015 p. 4-8, 11-14). Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagt om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vastgesteld moet worden dat u betreffende essentiële kernelementen van uw asielrelaas dermate vaag, incoherent, ongeïnteresseerd, en weinig aannemelijk bent, dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven. Verder zijn de problemen die u ondervond als vrouw (i.c. door uw omgeving aanzien worden als een slechte vrouw omdat u alleen woonde) en het niet kunnen uiten van uw geloofsovertuiging ongegrond.

Ten eerste, wat betreft uw problemen naar aanleiding van de terroristische aanval op 4/12/2014 in Grozny, verklaarde u onderdak te hebben geboden aan familieleden van een gedode rebel tijdens deze aanslag – i.c. A. (...) (de vrouw van ene Ay. M. (...)) en haar twee kinderen. Het feit dat u hen liet overnachten in uw woning was de directe aanleiding voor de autoriteiten om bij u binnen te vallen en naar u op zoek te gaan (CGVS 30/04/2015 p. 4, 11; 8/06/2014 p. 8). Er moet evenwel vastgesteld worden dat u er niet in slaagt ook maar de voor- en/of familienaam te geven van de gedode rebel (het gedode familielid van het gezin M. (...)). Aanvankelijk antwoordde u dat u zijn (familie)naam of voornaam niet herinnert – u zei zelfs 'Ik heb zulk detail niet nagevraagd' (CGVS 30/04/2015 p. 11). Tijdens het gehoor van juni 2015 herhaalde u dat u zijn naam niet kent ('ik ben het vergeten. Misschien werd zijn naam al genoemd door zijn familie maar ik heb daar niet op gelet. Het was niet zo belangrijk

om die naam te onthouden') (CGVS 8/06/2015 p. 4). Zelfs als er gesuggereerd wordt of de gedode rebel (die de zoon van Ay. (...) zou zijn) misschien dezelfde (familie)naam heeft als Ay. (...), geeft u nog steeds geen enkele voor- en/of familienaam. Meer nog, u verklaart zelfs dat het voor u niet nodig was zijn naam te weten en er geen behoefte aan te hebben zijn naam te weten (CGVS 8/06/2015 p. 8). Daar deze gedode rebel dé oorzaak van uw problemen zou uitmaken (omwille van hem zou de woning van de woning van Ay. (...) en zijn gezin in brand gestoken zijn en zouden zij daarom bij u komen aankloppen zijn voor onderdak), is het allerm minst geloofwaardig dat u niet eens zijn naam zou kennen; te meer omdat hij de zoon zou zijn van verre familie van uw eigen grootmoeder. Er dient ook op gewezen te worden dat deze bewuste rebel te maken zou hebben met de grootste aanslag in de recente geschiedenis van Tsjetsjenië en dat de namen van de betrokken rebellen kort na deze aanslag in de Tsjetsjeense en Russische media verschenen zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) – naar eigen zeggen zou u over de aanslag en de nasleep ervan informatie vernomen hebben op tv (CGVS 8/06/2015 p. 9). Hoewel u nog een maand na deze aanslag in het land verbleef, slaagt u er nog altijd niet in enige indicatie van zijn naam te geven, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent ernstig ondermijnt. Nog in deze context dient ook aangehaald te worden dat u vaag blijft over waar Ay. (...) en zijn gezin precies woonden: u zegt namelijk dat hun huis in brand werd gestoken en dat ze in de stad Urus-Martan wonen, maar concreter kan u hun adres niet geven, zelfs geen straatnaam, wijk of stadsdeel (CGVS 8/06/2015 p. 5). Als het feit dat hun woning in de as is gelegd de directe aanleiding was om zich tot u te wenden voor onderdak (waardoor u dan zelf ook problemen zou gekregen hebben), kan toch verwacht worden dat u beter zou weten waar hun woning zich precies bevond, zeker als u dergelijke wraakacties van de overheid (i.e. huizen van familieleden van rebellen in brand steken) op tv gezien had en van uw burens gehoord had en u aldus voor de aankomst van het gezin M. (...) bij u thuis reeds op de hoogte was van het feit dat ze dakloos zouden zijn (CGVS 8/06/2015 p. 9). Dit is hier niet het geval.

Daarnaast is het hoogst opmerkelijk dat het gezin van Ay. (...) bij u zou aankloppen in de hoop een beroep te kunnen doen op uw gastvrijheid (CGVS 30/04/2015 p. 4, 11, 20; 8/06/2015 p. 5, 8). Deze vaststelling is gebaseerd op het volgende: u gaf aan dat het gezin van Ay. (...) verre familie was van uw grootmoeder die haar af en toe eens bezochten. Tijdens deze bezoeken had u met hen oppervlakkig contact (eerder in het algemeen, niet op vriendschappelijke basis). Voor de rest onderhield u met hen geen contact, maar u wist wel dat zij een grote familie hadden (die u evenwel zelf niet kent) en dat zij ervan op de hoogte waren dat uw grootmoeder gestorven was in 2013 en u bijgevolg alleen woonde. U veronderstelde dat de reden voor hun bezoek aan u op 7/12/2014 hun hoop was dat ze bij u konden blijven. Op de vraag waarom dit gezin, dat u maar oppervlakkig kende en zelf over een groot familienetwerk bleek te beschikken, bij u aanklopte, kon u geen overtuigend antwoord geven (CGVS 8/06/2015 p. 14, 15, 16). Opgemerkt moet worden dat gezien de familieband van A. (...)s gezin met rebellen, gezien de problemen die ze hieromtrent kenden en aangezien u voor hen in se een onbekende, alleenstaande, jonge vrouw bent en zij zich toch konden richten tot hun eigen grote familie, het CGVS zich luidop afvraagt waarom dit gezin bij u zou aankloppen in de hoop daar te mogen blijven. Ten slotte toonde u overigens geen enkele interesse in het lot van het gezin M. (...) na de huiszoeking bij u thuis. U verklaarde dat u terwijl u in de stad was op de hoogte werd gebracht van een huiszoeking bij u thuis, dat u daarop naar huis terugkeerde en daar merkte dat A. (...) en haar kinderen er niet meer waren. U weet niet wat er met hen gebeurd was – u ging ervan uit dat ze zelf vertrokken waren van bij u thuis. De burens lieten u weten dat ze gevlucht waren, maar eigenlijk weet u dat niet zeker. Op de vraag of ze gearresteerd waren, kon u geen antwoord geven. U heeft evenmin enige stappen ondernomen om informatie over het gezin te verkrijgen of uit te zoeken wat er met het gezin van Ay. (...) gebeurd was, zelfs niet toen u naar eigen zeggen nog een maand in Urus-Martan bij uw tante verbleef, de stad van waar ook A. (...)s gezin afkomstig zou zijn – u zegt dat u hun familie of wie dan ook niet kon contacteren omdat u hen niet kende. Uit uw verklaringen blijkt geen enkele schijn van interesse in het welzijn van het gezin van Ay. (...) nadat ze van bij u thuis verdwenen waren: zo verklaart u meer bezig geweest te zijn met wat u overkwam, dat het helemaal niet de bedoeling was om uit te zoeken wat die mensen overkomen was en dat je moet kiezen voor je eigen problemen in plaats van voor de problemen van iemand anders (CGVS 8/06/2015 p. 7, 10, 11). Welnu, daar de huiszoeking in uw woning het onmiddellijke gevolg was van uw hulp aan het gezin M. (...), kan redelijkerwijs verwacht worden dat u op zijn minst enige pogingen onderneemt om te weten te komen wat er met het gezin gebeurd is, waar ze zich bevinden en of ze eventueel gearresteerd zouden zijn. Uw verklaring dat u niemand kon contacteren omdat u hun familie niet kende, is weinig overtuigend daar u wist dat het gezin verre familie was van uw grootmoeder, u hen toch al gezien had op familiebijeenkomsten, u wist dat ze een grote familie hadden en u nog een tijd verbleven heeft op de plaats van waar Ay. (...) en zijn gezin ook afkomstig waren (i.e. Urus-Martan). De vaststelling dat u zich niets lijkt aan te trekken van het welzijn van A. (...) en haar kinderen (hoewel hun overnachting bij u toch rechtstreeks in verband staat met uw eigen problemen) en dat u geen interesse aan de dag blijkt te leggen voor de afloop van

de problemen waarvan u deel uitmaakte, doet verder afbreuk aan de ernst van uw ingeroepen vrees voor de autoriteiten en maakt opnieuw dat er ernstig getwijfeld wordt aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Concluderend dient gesteld dat, daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen onderdak te hebben geboden aan familieleden van een gedode rebel, er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan uw bewering om deze reden door de autoriteiten te worden vervolgd in de vorm van een huiszoeking (waarbij uw intern paspoort werd ingehouden) en latere bezoeken aan uw huis in uw afwezigheid. Dit standpunt wordt bovendien ondersteund door de toegevoegde informatie waaruit blijkt dat directe familieleden zoals ouders, broers en zussen het risico lopen door de autoriteiten onder druk te worden gezet of verantwoordelijk worden gesteld in verband met hun gezocht familielid (cfr. de publieke verklaringen van president Kadyrov naar aanleiding van de aanslag op 4/12/14 dat de families van rebellen medeverantwoordelijk zijn voor de daden van rebellen, dat familieleden van rebellen uit de republiek verdreven zullen worden en dat hun woningen vernield moeten worden, zie info in administratief dossier); echter blijkt uit de informatie ook dat verdere familieleden, zoals bijvoorbeeld neven en in uw geval een kleindochter van iemand die vroeger een verre familieband zou hebben gehad met één van de aanslagplegers van 4/12/2014, zelden het doelwit zijn van de autoriteiten.

Aanvullend dient opgemerkt te worden dat uit dit alles het sterke vermoeden rijst dat u bepaalde identiteitsdocumenten bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. Niet alleen werd reeds aangetoond dat de inval bij u thuis waarbij uw intern paspoort zou zijn ingenomen, ongeloofwaardig is (zie boven), waar automatisch uit volgt dat uw intern paspoort niet op deze manier verdwenen kan zijn; er dient hieromtrent een bijkomende opmerking gemaakt te worden over uw reisroute. U verklaarde met de auto van een vriend van uw neef vertrokken te zijn en dat u later overstapte in de laadruimte van een vrachtwagen – zo reisde u via Brest (dat u verkeerdelijk in Polen situeert in plaats van het correcte Wit-Rusland) op illegale wijze naar België. Van de rest van de reisroute of doorheen welke landen de vrachtwagen reed, weet u niets. U verklaart geen identiteitsdocumenten op zak te hebben gehad (naar eigen zeggen was uw intern paspoort dus ingehouden en heeft u nooit een internationaal paspoort gehad); bij uw weten waren er voor u ook geen valse reisdocumenten opgemaakt. Toen men de auto nog in Tsjetsjenië stopte voor controle, zag u hoe de chauffeur uitstapte, maar of en welke documenten er getoond zouden zijn weet u niet – u suggereerde dat er waarschijnlijk gewoon geld betaald werd. Waar u dan de vrachtwagen in kroop, weet u niet. U zegt dat de modaliteiten van uw reis op voorhand geregeld waren door uw neef; met de vrachtwagenchauffeur had u dan ook helemaal geen afspraken gemaakt voor onderweg en zoals gezegd weet u dus niet welke route hij aflegde. Één keer merkte u dat de deur van de laadruimte werd geopend maar of dat aan een grensovergang of –controle was, weet u niet (CGVS 30/04/2015 p. 12, p. 14-18). Welnu, dergelijke onwetendheid aangaande de modaliteiten van uw vlucht is weinig aannemelijk. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland jegens hetwelke u verklaart een ernstige vrees te koesteren (volgens uw eigen woorden ervoer u stress en angsten, levensvrees en het onbekende en de onzekerheid van de weg) is het bijgevolg niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande het traject en de organisatie van uw reis. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat personen- en vrachtwagens aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone onderworpen aan strenge controles met verschillende technologieën, op zoek naar smokkelwaar en verstekelingen. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u illegaal in de vrachtwagen en zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen zonder daarbij ontdekt te zijn. Zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd of ontdekt, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controles en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de persoon die u begeleidde (i.e. de chauffeur), niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Dat u in dit verband niet overtuigt, doet vermoeden dat u een andere reisweg van uw land naar België aan de hand van de daartoe benodigde reisdocumenten verzwijgt en vormt een ernstige aanwijzing van het gegeven dat u bepaalde identiteitsdocumenten, zoals bijvoorbeeld uw intern en/of uw internationaal paspoort (waarover u beweerde dat het werd ingehouden, respectievelijk er nooit één gehad te hebben), bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Ten tweede verwijst u in het kader van uw asielaanvraag naar de schending van uw rechten als vrouw en van uw recht op uw religieuze overtuigingen (specifiek verklaart u als vrouw gediscrimineerd te worden omwille van de religie: zo zou men in Tsjetsjenië niet buiten kunnen komen in de kleren die men graag draagt, ziet men mensen die 'overbodig gekleed zijn' (met wijde kleren) als religieuze

fanatiekelingen of wahabieten en mag men in Tsjetsjenië maar één bepaalde (geloofs)stroming volgen) – u verklaart dat u hierom gepest, uitgelachen en onder druk gezet werd sinds 2009 en nog meer sinds 2011 (CGVS 30/04/2015 p. 2 & CGVS 8/06/2015 p. 11-14). Uit uw verklaringen komt evenwel naar voor dat u hieromtrent zelf geen noemenswaardige problemen heeft meegemaakt zoals bepaald in de definitie van vervolging volgens de Vluchtelingenconventie. U verwijst wel naar een vriendin van u die eens bekogeld werd met verfballetjes omdat ze geen hoofddoek droeg en u zegt dat u daar niet kon leven zoals u wou op religieus vlak, maar als u gevraagd wordt om de problemen voor uzelf concreet te maken, kan u dat niet. Meer nog, u verklaart dat u zo'n problemen niet heeft meegemaakt, dat er tegen u geen geweld werd geuit, dat u zich altijd terughoudend opstelde en dat u zich aanpaste aan de heersende religieuze opvattingen in Tsjetsjenië. Er dient ook opgemerkt te worden dat u ondanks het feit dat u sinds 2009, en meer persoonlijk vanaf 2011 (dus gedurende ongeveer vijf jaar), het gevoel had dat u zich moest aanpassen (wat u dan ook deed), u wel in uw land bleef wonen tot begin 2015 (nadat u de problemen naar aanleiding van de aanslag in december 2014 zou hebben meegemaakt, zie boven) (CGVS 8/06/2015 p. 11-12). Dienaangaande dient dus vastgesteld te worden dat u zich wat betreft het uiten van uw geloof tot dan steeds aan de (religieuze) normen hield die gelden in de Tsjetsjeense maatschappij en een eventuele beperkende werking op uw leven vanwege de Tsjetsjeense maatschappij op dit vlak niet als dermate problematisch ervoer dat u hierom het land heeft verlaten. Overigens zijn er in uw verklaringen geen aanwijzingen terug te vinden dat u omwille van uw geloofsbeleving of omwille van uiterlijke tekenen van uw geloof in uw land geïsoleerd werd; zeker niet daar u zelf de heersende religieuze stroming in Tsjetsjenië aanhangt, nl. de soennitische islam (CGVS 8/06/2015 p. 14), en u naar eigen zeggen wel een hoofddoek draagt zoals gangbaar is in de Tsjetsjeense maatschappij (zie info in administratief dossier).

Nog in deze context haalt u ook aan dat een alleenwonende vrouw zoals u het in Tsjetsjenië niet gemakkelijk heeft en men zo iemand als slecht beschouwt (CGVS 8/06/2015 p. 13-14). Zoals uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt, is het inderdaad mogelijk dat alleenstaande vrouwen zich in een kwetsbaardere positie bevinden dan andere mensen, maar uit wat u verklaart op het CGVS kan geconcludeerd worden dat uw situatie niet van die aard is dat ze vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou uitmaken. U verklaart namelijk dat u hierom door medeburgers wel eens werd uitgelachen op straat, maar dat u dan probeerde neutraal te blijven en niet lette op wat men zei – u voegt er expliciet aan toe dat niemand u wat dit betreft 'pijn deed'. Er dient ook aangehaald te worden dat u bijna een jaar alleen gewoond heeft na het overlijden van uw grootmoeder en u daarbij zelf kon instaan voor uw levensonderhoud door thuis naaiwerk te doen en wat stoffen op te kopen en door te verkopen (CGVS 30/04/2015 p. 10 & CGVS 8/06/2015 p. 13-14). U besliste dan pas uw land te verlaten nadat u problemen zou ondervonden hebben naar aanleiding van de aanslag van december 2014 (problemen die evenwel niet geloofwaardig werden geacht, zie boven). Rekening houdend met deze elementen kan niet besloten te worden dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van het feit dat u in uw land alleen woonde.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande conclusies in deze beslissing zouden kunnen wijzigen. Uw geboortekaarte, uw studentenkaart en uw schoolattest bevatten immers louter persoonsgegevens, die hier niet in vraag worden gesteld maar die geen betrekking hebben op de door u aangehaalde asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Betreffende het niet kennen van de naam van de gedode terrorist en evenmin van het adres van zijn familieleden die zij onderdak verleende en betreffende het merkwaardig bevinden van de keuze van deze familieleden om bij haar onder te duiken, wijst verzoekende partij erop dat deze mensen verre familieleden waren van haar oma, dat er een verplichting bestaat in de Tsjetsjeense traditie om hulp te bieden aan “*veer familieleden*” en dat “*het context erg spoedig was*” waardoor er geen tijd was om vragen te stellen. In deze context en gezien de dringendheid van de situatie heeft zij niet naar de naam van de gedode terrorist gevraagd en evenmin naar het adres van zij die onderdak kwamen vragen of naar de reden van hun keuze. Ten slotte acht verzoekende partij het logisch dat deze mensen naar haar toekwamen, “*Immers waren ze onderzocht door autoriteiten die natuurlijk hun zoek naar hun eigen familie gericht worden.*”, aldus verzoekende partij.

2.2.3.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat de opmerking dat het een verplichting betreft binnen de Tsjetsjeense traditie om hulp te bieden aan verre familieleden een blote bewering betreft daar verzoekende partij deze op generlei wijze met objectieve informatie onderbouwt. Verder acht de Raad het in de omstandigheden waarin het gezin M. zich aanbiedt, met name op de vlucht voor een klopjacht van de autoriteiten op familieleden van terroristen nadat hun huis werd afgebrand, voor de hand liggend dat vragen naar waarom dit gezin specifiek haar uitkoos als vluchtoord – dit ondanks het zelf beschikken over een ruime familie en geen familie te zijn van verzoekende partij zelf (administratief dossier, stuk 5, p. 5 en 15) – naar de naam van het familielid dat als rebel werd gedood en die de oorzaak was van alle

problemen en naar hun plaats van herkomst, waar precies de autoriteiten hun huis hadden afgebrand, primair worden gesteld mede daar kan worden aangenomen dat bij het verlenen van dit onderdak de ellende van het gezin M., die de oorzaak is tot de vraag naar het verlenen van onderdak, onderwerp van gesprek is. Dat deze wezenlijke elementen, die de rechtstreekse aanleiding zijn tot het verzoek in het huis van verzoekende partij te mogen verblijven, gedurende het twee dagen en twee nachten durende verblijf aldaar – *“de 7de en de 8ste bleven ze achter in mijn huis en de 9de in de vroege ochtend vertrok ik naar de stad en zij bleven achter”* (administratief dossier, stuk 8, p. 20) – niet ter sprake zijn gekomen of dat voormelde tijdsspanne te kort was om dit ter sprake te brengen is voor de Raad volstrekt onaannemelijk.

Waar verzoekende partij meent dat het logisch is dat het gezin M. zijn toevlucht zoekt bij haar daar de autoriteiten eerder zullen gaan zoeken bij hun eigen familieleden oordeelt de Raad dat dit een hypothetische *post-factum* verklaring betreft daar verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal op de desbetreffende vraag antwoordt niet te weten waarom ze bij haar aanklopten, dat ze niet wist of ze voor haar nog bij iemand anders waren langs geweest en dat ze misschien hun familieleden niet in gevaar wilden brengen. Bovendien wordt in deze vraagstelling duidelijk aangegeven dat verzoekende partij een alleenstaande vrouw is die *in se* een vreemde voor het gezin M. is en het gezin een grote familie heeft waarbij ze terecht kunnen. In deze context ontgaat de Raad de door verzoekende partij geopperde logica daar het gezin M. duidelijk vreemd is aan verzoekende partij en hoegenaamd geen familie is waardoor de reactie van verzoekende partij naar de autoriteiten toe op een vraag naar het verlenen van onderdak aan familie van een terrorist niet kan worden ingeschat en bovendien bij dreiging van ontdekking door de autoriteiten in een grote familie tijdig tot doorschuiving kan worden overgegaan, daar waar verzoekende partij een alleenstaande vrouw is en geen familie van onderhavig gezin.

Desbetreffende motieven van verwerende partij blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.4.1. Aangaande de vastgestelde desinteresse in het lot van het gezin M. oppert verzoekende partij dat zij zelf voor haar eigen zekerheid moest verborgen blijven bij haar tante en het gevaarlijk zou zijn geweest contact op te nemen met de familie van het gezin M. in de mate dat zij aldus zou kunnen teruggevonden worden door de autoriteiten.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat voormeld verweer flagrant strijdig is aan de desbetreffende verklaringen van verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 5, p. 7, 10 en 11) wat de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas enkel bevestigt. Bij het Commissariaat-generaal stelt verzoekende partij zich niet te hebben geïnformeerd naar het lot van het gezin M. omdat zij niemand van hun familie kende en voegt zij er verder aan toe: *“Het was niet de bedoeling om uit te zoeken wat die mensen overkwam,”* en *“als het keuze is tussen je eigen problemen en deze van iemand anders, dan kies je uiteraard voor je eigen problemen”*, dit laatste citaat als antwoord op de vraag *“Niet geïnteresseerd in het gezin van Ay. (...)?”*.

2.2.5. Waar verzoekende partij aangaande de motivering dat verdere familieleden van rebellen zelden het doelwit zijn van de autoriteiten opwerpt dat deze informatie niet in het administratief dossier zit, stelt de Raad vast dat dit betoog feitelijke grondslag mist. Deze informatie bevindt zich in het administratief dossier onder stuk 19, deel 2, p. 52.

2.2.6. Betreffende de bemerking van verzoekende partij dat zij op het ogenblik van haar vlucht naar België gespannen en bang was, is de Raad van oordeel dat deze loutere omschrijving van haar gemoedstoestand op het moment van haar vlucht geen afbreuk doet aan de verschillende facetten van de desbetreffend uitgebreide motivering van verwerende partij en dat bovendien een dergelijke gemoedstoestand eerder dient te leiden tot een verhoogde alertheid over de organisatie en de omstandigheden van haar reis teneinde deze preciaire onderneming tot een goed einde te brengen.

2.2.7.1. Ten slotte werpt verzoekende partij betreffende haar positie als alleenstaande vrouw op dat zij zich steeds heeft proberen aan te passen aan de Tsjetsjeense samenleving ondanks dat men haar bleef uitlachen en dat zij spijs haar discrete attitude in een slechte atmosfeer bleef leven. Onder algemene verwijzing naar een bundel documentatie over het land van herkomst, gevoegd bij het verzoekschrift, oppert verzoekende partij dat de situatie van de alleenstaande vrouwen niet schitterend is en dat vrouwen er gediscrimineerd worden naar werk, *“enz”*. *“Meer moet het niet vergeten dat ze een doelwit van autoriteit zijn wegens het feit dat de verzoekster onderdak geven aan een familie die als terroristen beschouwd is”*, aldus verzoekende partij. Verder meent zij dat een alleenstaande moeder geen recht heeft op het kind en dat zij zal gevisieerd worden omdat de vader van haar kind een voormalige vluchteling uit Tsjetsjenië betreft.

2.2.7.2. Waar verzoekende partij betreffende dit element van het door haar voorgehouden asielrelaas de gegevens summier herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). De Raad verwijst desbetreffend naar navolgende motivering van verwerende partij: *“Er dient ook aangehaald te worden dat u bijna een jaar alleen gewoond heeft na het overlijden van uw grootmoeder en u daarbij zelf kon instaan voor uw levensonderhoud door thuis naaiwerk te doen en wat stoffen op te kopen en door te verkopen (CGVS 30/04/2015 p. 10 & CGVS 8/06/2015 p. 13-14).”*. Verzoekende partij laat deze motivering ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd. Derhalve heeft de discriminatie waarvan verzoekende partij gewag maakt in haren hoofde niet de ernst bereikt van een situatie waarin dagdagelijks leven niet meer mogelijk zou zijn, evenmin toont zij een algemene discriminatie van een dergelijk niveau aan ten aanzien van alle Tsjetsjeense vrouwen. Verzoekende partij geeft derhalve zelf aan in haar land van herkomst een zelfstandig leven te kunnen leiden en te kunnen voorzien in haar eigen onderhoud.

Betreffende haar verwijzing naar het onderdak verlenen van het gezin M. beperkt de Raad zich te verwijzen naar het ongeloofwaardig bevinden van dit onderdeel van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas.

De opmerking dat een alleenstaande moeder geen recht heeft op haar kind oordeelt de Raad een blote bewering daar verzoekende partij niet aanwijst met welke informatie zij deze stelling onderbouwt.

Ook de bewering van verzoekende partij dat zij zal gevisieerd worden omdat de vader van haar kind een voormalige vluchteling uit Tsjetsjenië betreft, kan door de Raad niet worden gevolgd nu de vader van haar kind met wie zij een traditioneel huwelijk aanging in Tsjetsjenië voor zaken van België naar Tsjetsjenië reist (administratief dossier, stuk 8, p. 4) en hij derhalve een gedrag vertoont dat niet wijst op enige vrees voor de Tsjetsjeense autoriteiten in zijn hoofde. Door de Raad kan dan ook niet worden ingezien dat het hebben van een kind van deze man, die duidelijk niet gevisieerd wordt door de Tsjetsjeense autoriteiten, kan leiden tot een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade vanwege deze autoriteiten.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht en dat verzoekende partij geen problemen kan aantonen naar aanleiding van haar religieuze overtuiging of haar statuut van alleenstaande vrouw. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht en dat verzoekende partij geen problemen kan aantonen naar aanleiding van haar religieuze overtuiging of haar statuut van alleenstaande vrouw. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoekende partij desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de

bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 18 en 19) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 30 april en 8 juni 2015 de kans kreeg om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT